

ЗАКОРДОННОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА УГВР

I

1. Закордонне Представництво Української Головної Визвольної Ради /ЗП УГВР/ подає цим до загального відома, що Закордонні Частини ОУН /ЗЧ ОУН/, які на еміграції називають себе також ОУНр, у зв'язку з невизнанням їхнім Проводом усторового статуту УГВР та її політично-соціальної платформи, схвалених Великим Збором УГВР в 1944 р., не входять до системи УГВР. Перепроведені впродовж двох років переговори між ЗП УГВР і ЗЧ ОУН про визнання цими устрою та платформи УГВР не призвели до успіху, а відповідний протокол, вже узгоджений представниками обох сторін і підписаний представниками ЗП УГВР, Провід ЗЧ ОУН відмовився в 1949 р. підписати.

Тому ані Провід ЗЧ ОУН ані поодинокі члени цієї організації не є управлені виступати в імені УГВР, її Закордонного Представництва та цього українського національно-революційного руху, що його очолює і ним керує в Україні Українська Головна Визвольна Рада.

2. Одночасно потверджується, що Організація Українських Націоналістів /ОУН/ на теренах України, твердо стоячи на ґрунті постанов III Надзвичайного Великого Збору ОУН з 1943 р., послідовно визнає устрій та платформу УГВР, визнає УГВР за найвище політичне керівництво революційної національно-визвольної боротьби українського народу і діє в системі УГВР на Рідних Землях. Тому що ЗЧ ОУН не визнають устрою та платформи УГВР і порушують обов'язуючу структуру української національно-визвольної боротьби, а крім того відійшли від обов'язуючих цілу ОУН постанов III Н.В.З.ОУН і їх на ділі заперечують - ЗЧ ОУН, це політична організація різна від ОУН на Рідних Землях.

II

До такого стану відходу ЗЧ ОУН від системи УГВР дійшло в наступний спосіб:

1. Щоб поширити українську визвольну боротьбу проти німецьких і більшовицьких загарбників, ОУН в Україні дала основи для створення Української Повстанчої Армії /УПА/. До цієї боротьби закликано широкі народні маси всіх земель України. Зустрівшись з народними масами, зокрема на осередних і східних українських землях і вичуваючи їхні прагнення, ОУН переконалася, що значна частина її світоглядних, ідейно-політичних та програмових заłoжен, на яких вона стояла до 1941 р., не оправдує себе і не мобілізує українські маси. Тому в серпні 1943 р. на своєму III Надзвичайному Великому Зборі ОУН прийняла нові позиції, відкинувши, м.ін., т.зв. провідницький принцип у своїй внутрішній структурі, систему монопартійного устрою в побудові державного ладу і схваливши демократичні засади побудови майбутньої української держави та прийнявши соціальну програму, що відповідає життєвим прагненням і інтересам широких українських народних мас. Реалізуючи основні тенденції постанов III Н.В.Збору, ОУН прийняла участь у творенні загальнонаціонального понадпартійного керівництва визвольної боротьби українського народу - Української Головної Визвольної Ради на її Великому Зборі в 1944 р., визнала устрій та платформу УГВР і визнала саму УГВР за найвище політичне керівництво цілої революційно-визвольної боротьби.

2. Принята політична лінія і структурно-організаційна розв'язка як найбільш сприємливі для українського народу і найдоцільніші в боротьбі з московсько-більшовицьким імперіалізмом незмінно і досі дотримуються як всіма політичними чинниками на Рідних Землях. Це потверджується краєвими публікаціями згаданих чинників і виступами найбільш відповідальних керівників УГВР, УПА й ОУН в Україні, як наприклад:

У заяві Голови Генерального Секретаріату УГВР, Р.Лозовського /опублікованій в "Бюро Інформації Української Головної Визвольної Ради" ч.2, за серпень 1948 р. і перевиданій окремою брошурою в 1949 р./ читаємо:

"УГВР побудована на чисто демократичних принципах і заступає демократичні погляди... Її визнає і цілковито підтримує найсильніша сьогодні політична організація на Українських Землях - Організація Українських Націоналістів. ОУН стоїть також на демократичних позиціях. УГВРаді підпорядковується Українська Повстанча Армія..."

У заяві Головного Командування УПА, з 25 вересня 1947 р., підписаній Головним Командиром УПА, генералом Тарасом Чупринкою, читаємо:

"УПА підпорядкована лише УГВРаді і визнає УГВР за єдине своє Представництво і Керівництво... УГВР безпосередньо на українських землях ~~пра~~ практично керує УПА і в політичній і в організаційно-персональній площинах. Виступати від імені УПА закордоном уповноважене лише Закордонне Представництво УГВР... УПА понадпартійна..."

У зверненні Проводу ОУН до Українського Народу, д. з лютого 1949 р. з приводу 20-річчя існування ОУН, читаємо:

"ОУН бореться за УССД, за систему вільних національних держав усіх народів світу, за демократичний лад і безкласове суспільство в майбутній Українській Державі... В протилежність до того, як це є сьогодні в ССРСР, справжня, не большевицька, демократія в галузі політичного устрою виключить можливість творення паразитарних груп в роді сьогоднішніх большевицьких вельмож на базі політичних привілеїв, на базі однопартійної диктатури..."

3. Всупереч всьому зазначеному Провід 34 ОУН, що складається з людей які ні у визвольних процесах періоду після 1941 р. в Україні, ні в творенні УПА, ні в нарадах III Н.В.Збору безпосередньої участі не брали, - не визнає на ділі ані характеру УПА як загальнонаціональної понадпартійної збройної сили, ані системи керівництва українським революційним національно-визвольним рухом, виконуваної понадпартійним загальнонаціональним органом - УГВРадю.

Натомість Провід 34 ОУН з 1946 р. попровадив закордоном акцію, скеровану на те, щоб підпорядкувати собі Закордонне Представництво УГВР та перетворити його в свою партійну добудову, щоб підпорядкувати собі /подібно як деякі інші політичні середовища на еміграції/ прибулі на Захід рейдуючі відділи УПА і зробити їх інструментом своєї партійної політики, чим дав доказ своїх монопольних тенденцій. Пропагуючи закордоном політичні ідеї незгідні ні з постановами III Н.В.З. ОУН, ні з платформою УГВР, ніні з пізнішими офіційними заявами керівних політичних та військових чинників в Україні, а в політичній практиці застосовуючи методи не згідні з сучасними засадами українського національно-визвольного руху, Провід 34 ОУН дав докази, що й далі стоїть на позиціях однопартійної диктатури.

4. Одночасно поодинокі члени 34 ОУН продовжують і далі неправдо виступати в імені УГВР, УПА та цілого українського революційного національно-визвольного руху, використовуючи фірми УГВР та УПА у своїх партійних цілях, включно із збірковими акціями на УПА.

У зв'язку з повище зазначеним подається до відома:

а./ Пан Ярослав Стецько не є ні членом УГВР ні ЗП УГВР. Повновласті дані йому заступати названі чинники в АБН відкликуються.

б./ Відкликається повновласті для ООСЧУ, її управи і членів виступати та перепроваджувати будь-які акції в імені УГВР та УПА.

в./ За збірки перепроваджувані на УПА чи то чинниками 34 ОУН чи іншими без доручення ЗП УГВР/ або його органу - Місії УПА/, яке згідно із заявою Головного Командування УПА є уповноважене виступати в імені УПА закордоном, ЗП УГВР не несе жадної відповідальности.

Перепроваджувати збіркові акції на УПА можуть тільки установи й особи, що узгіднять ці справи з Місією УПА при ЗП УГВР та будуть з нею розраховуватися із зібраних фондів.

г./ Жадні органи УГВР не давали доручень членам фракції 34 ОУН презентувати УГВР та УПА в Українській Національній Раді і виступати там чи чи будь-яких інших випадках в їх імені.

г./ У зв'язку з неправильними інформаціями українського громадянства в справі збирання документів до процесу В.Кравченка в Парижі, що його перепроводжувала окрема комісія під головуванням п.Івана Вовчука, ЗП УГВР стверджує, що воно не давало доручення п.І.Вовчукові такі матеріали збирати, цих матеріалів до свого розпорядження не отримало і тому не несе жадної відповідальности за дальшу долю цих матеріалів.

5. Закордонне Представництво УГВР закликає українських громадян на чужині ~~кни~~ щораз більше зв'язувати себе з ідейно-політичними та соціяльними напрямними цілого українського національно-визвольного руху на Рідних Землях, керованого УГВРадю, а членів ОУН на еміграції закликає оставатись вірними політичним позиціям ОУН в Україні, незмінно визнаваним на українських землях і тим самим обов'язуючим все членство.

Цей Комунікат проголошується після того, як отримано роз'яснення від Генерального Секретаріату Української Головної Визвольної Ради, Головного Командування Української Повстанчої Армії і Проводу Організації Українських Націоналістів.

На чужині, в березні 1950 р.

Закордонне Представництво

Української Головної Визвольної Ради